

fremme Forretningslivet derved, at man fremmer den rette Brug af de Grunde, der ligge paa det vedkommende Sted.

Jeg kunde have Lyst til at sige noget mere, men Tiden er kort, og derfor vil jeg holde op. Jeg vil til Slut kun sige en Smule om „Hjertebarnet“ eller „Hjertebørnene“, eller hvordan man nu skal kalde dem, man kan jo godt have flere end et. Jeg vil dog sige, at der er en Ting, der ligger mig paa Sinde, og det er Dobbeltsporet over Fyn. Det er ikke, fordi jeg som Fynbo gerne vil have, at Fyn skal være lige saa godt stillet som Sjælland, der ogsaa har Dobbeltspor, og altsaa komme højere op paa Rangstigen, men det er ligefrem af praktiske Grunde. Det falder jo i Øjnene, det er noget, som mange kende, at særlig paa en Route som den fynske, der spiller en saa stor og væsentlig Rolle for den gennemgaaende Trafik, kan det let blive til, at den gennemgaaende Trafik bliver alt for dominerende, og at den lokale Trafik ikke bliver saa godt besørget, som man kunde ønske det, og jeg kan ikke her tilbageholde den Ytring, at naar Statsbanerne i det hele taget mene at kunne gøre Krav paa et passende Opland for sig i den nærmeste Omegn af dem, maa denne nærmeste Omegn ogsaa paa sin Side have Krav paa, at Statsbanerne tage et passende Hensyn til Lokaltrafikken. De to Ting staa i et ligefremt Forhold til hinanden. Jeg er jo ikke blind for de store Vanskeligheder, der ere paa de fynske Baner med Hensyn til den gennemgaaende Trafik, men jeg vil haabe paa, at Lokaltrafikken, naar Dobbeltsporet kommer, vil blive lidt bedre stillet. Jeg kan heller ikke tilbageholde den Ytring, at særlig paa Østfyn er Lokaltrafikken ikke aldeles, som den burde være, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg mener, at jeg her bruger et meget mildt Udtryk. Med Hensyn til de private Baner, der ere foreslaaede paa Fyn, kan jeg ikke sige andet, end at jeg er tilfreds med Forslaget, som det her foreligger nede fra Folketinget. Jeg mener, at det er et rigtigt Princip, at man ikke fastslaar for meget om de private Baners Beliggenhed, men lader det staa noget frit til en senere Forhandling mellem Ministeren og de paagældende Egenes Befolkning, idet en Privatbanes Plads jo særlig maa bestemmes efter Egnens Trang og den Offervillighed, den viser.

Den nordvestfynske Bane, som skal gaa enten til Nørre Aaby eller Middelfart, har — for at bruge et populært Udtryk — været paa Tapetet i mange Aar. Det

er en Bane, der er Trang til. Egnen er frugtbar, og det er en offervillig Befolkning, der nøjes med halv Ekspropriation, hvad der jo er meget respektabelt. Det skulde derfor glæde mig, om denne Bane kom i Virksomhed.

En lille Stump Bane, som ikke ligger i umiddelbar Nærhed af den Egn, jeg er fra, men dog noget nærmere, nemlig den foreslaaede Tilføjelse til Odense—Kerteminde—Dalby-Banen, vilde jeg gerne lægge et godt Ord ind for. Det synes, som om Befolkningen gerne vil have den. Sagen er den, at en Del af den yderste Kommune paa Hindsholm, som jo er et meget langstrakt Land, ligger noget fjernt fra Endestationen, og de tilbyde ret betydelige Summer, saa jeg mener, der er al Grund til at tage den Stump Bane i Betragtning. Det vil jeg derfor ønske, at den højtærede Minister og det eventuelle Udvalg ville være saa velvillige at gøre.

En ganske lille Bemærkning kan jeg ikke nægte mig at gøre til sidst.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) talte om en Stump Statsbane fra Skern til Videbæk og sagde, saa vidt jeg erindrer, noget om, at han ikke rigtig vidste, hvad han selv havde tænkt, og hvad Kommissionen havde tænkt ved at foreslaa denne Bane, men de havde vel tænkt, at det varede vel saa længe, at de til den Tid vare under Mulde. Jeg vil ikke haabe, at vi Medlemmer her i Tinget skulle stille os paa den Maade. Jeg antager dog, at Kommissionen maa tage Ansvaret, og det maa vel være det fulde Ansvar. Det vilde være en ret ubehagelig Ting for os, om vi overfor Kommissionen skulle tænke om ret mange af disse Baner, at de vare anlagte ud fra det Synspunkt, at Kommissionen og dens Medlemmer paa den Tid, de skulle anlægges, vare under Mulde og vi andre muligvis ogsaa. Det haaber jeg ikke.

Jørgen Berthelsen: Der er i Dag ved mig indbragt et Andragende fra Beboerne i Hadsund om, at den Bane, der i Forslaget nævnes som Nr. 26 mellem Privatbanerne, nemlig en Bane fra et Punkt paa Randers—Hobro-Banen til Mariager, eventuelt til Cementfabrikkerne Øst derfor, maatte fortsættes, saa at den naaede Stationen Aamølle paa Randers—Hadsund-Banen. Andragendet og ligeledes min anbefaling gaa kun ud paa, at denne Bane søges forlænget til Aamølle under Forudsætning af, at Banen Nr. 26 i det hele bliver til Virkelighed.